

Op de expositie zijn onder meer schilderijen van Arie Zuidersma te zien. © IDA F. MULDER

Teksten Ede Staal als inspiratiebron

Termunterzijl – Nadat begin juli bekend werd dat het college van de gemeente Delfzijl plannen had om op de zeedijk aan de noordwestkant van het Eemshotel een kunstwerk met betrekking tot Ede Staal neer te zetten, ontstond een sneeuwbal-effect. Sindsdien schieten initiatieven ter nagedachtenis aan de volkszanger (1941-1986), die in zijn liedjes zijn voorliefde voor het Groninger land, 'zijn land', niet onder stoeien of banken steekt en daar mensen in het hele land mee weet te ontroeren, als paddestoelen uit de grond.

Zo hebben twee inwoners van Leens, de plaats waar Staal opgroeide, inmiddels een fiets/wandelroute in elkaar gezet, die belangstellenden langs plekje voert die in Edes liedjes voorkomen. Daarnaast zet directeur Jacqueline Clements van de borg Verhildersum en de museumboerderij samen met Dirk van der Heide een tentoonstelling in elkaar onder de noemer 'Ode aan Ede'. En opende diezelfde Van der Heide afgelo-

pen zaterdag een tentoonstelling in 't Golden Zieltje in Termunterzijl. Acht kunstenaars die inspiratie vinden in de teksten van Staal exposeren daar tot het eind van deze maand hun werk.

Martine de Boer is verantwoordelijk voor de gevarieerde tentoonstelling. "Toen ik van het monument voor Ede Staal hoorde, vond ik dat een mooie aanleiding om een tentoonstelling te maken. Ik wilde echter geen tentoonstelling over Ede, maar iets doen met teksten als 'Mien Toentje' en 'Credo'. Ik ben op zoek gegaan naar kunstenaars die zijn teksten als een rode draad door hun werk heen hebben." Het bleek een gouden idee, want Francien Schrikkema, de eerste die ze benaderde, bleek als ze schilderde vaak muziek op te hebben staan van Staal.

Schrikkema: "Toen ik Ede de eerste keer op de radio hoorde, voelde ik een zekere zielsverwantschap. Ik had het gevoel dat we dezelfde taal spraken en

dat is iets wat je niet vaak overkomt als je iemand nog nooit hebt gezien of gesproken." Wat Schrikkema en Staal verder bindt, is de liefde voor de eenvoud. "Ede had weinig middelen nodig om veel uit te drukken. Zo werk ik ook. Ik gebruik één grote robuuste kwast, waarmee ik met veel kracht en snelheid streken op het doek zet. Ik houd van doeltreffende eenvoud."

Schrikkema heeft met de andere exposerende kunstenaars; Be Kracht, Petra van Kalker, Jan ten Hoop, Geert Schreuder, Arie Zuidersma, Yvonne Struys en Sineke Gollnau gemeen dat ze het Groninger landschap het mooiste ter wereld vindt. Het heeft een leegte die heel veel met je doet."

Arie Zuidersma (74) kan het daar helemaal mee eens zijn. De twee werken die van hem in de expositieruimte van 't Golden Zieltje hangen kregen als titel 't Het nog nooit zo donker west en 'Mien Grunnigerlaand'. Zuidersma, onder anderen oud-lid van De Ploeg,

bloeit helemaal op als de bladeren van de bomen vallen en de beroemde hoge Groninger luchten boven het Hoogeland drijven. "Ede zingt over herkenbare dingen. Maakt niets mooier dan het is. Hij voelde het landschap goed aan. Zoals alleen echte Groningers dat kunnen. Mensen die van ver hier komen wonen, zien ook de hoge luchten en het weidse van het landschap, maar ze voelen niet dat wat een Groninger overkomt als ie er naar kijkt. Ik schilder het liefst in de buitenlucht. Dan ruik je het koren en de mest. Je voelt de wind. Je ziet het als ik een werk binnen heb gemaakt. Dan is het minder echt."

De werken die tot en met 31 oktober in 't Golden Zieltje hangen, doen echter stuk voor stuk wat met de kijker. Net zoals de teksten van Ede wat bij je los kunnen maken. Zoals Van der Heide het zaterdag uitdrukte: "Je hoeft z'n teksten niet te verstaan, je moet z'n stem voelen." Zo is het ook met de schilderijen in 't Golden Zieltje.